

LETTER #16: SUNDAY 26 ADAR - MARCH 19

A Yeshiva Student and Playing Sports

Printed in Igros Kodesh Vol. 18 pp 275

ו'תשעב

By the Grace of G-d
16 Adar II, 5719
Brooklyn

Greetings and blessings,

In response to your letter from Erev Purim and the attached letter from the mother of one of your students. In her letter, she expresses worry about her son's religious devotion; in her opinion, it is extreme and is negatively impacting his health.

It is self-understood that [the point] in the section of her letter mentioning how he does not participate in activities and outings with his friends is justified. The body must be healthy and complete in order to be able to serve G-d properly (see *Rambam, Hilchos De'os*, end of ch. 3 and beg. of ch. 4).

[Moreover,] this is highlighted by the saying of the Mezritcher Maggid,[1] "a small hole in the body causes a large hole in the soul." Furthermore, it is apparent that changes in the physical habits and routines of American youth affect their nervous system, etc.

This is particularly [relevant] being that, in my opinion, [her outlook will change] if she will notice that the *yeshivah* is improving her son's happiness and influencing him to

ב"ה,
ט"ז אדר שני, תשי"ט
ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה למכתבו מערב פורים, ומצדך אליו
מכתב אחת האמהות מהתלמידים אשר
בכתבו, ותכנו, שחוששת להדתיות של בנה
שחיה אשר לפי הבנתה הוא יותר מדי
ומשפיע על בריאותו שלא כראוי.

ומוכן שבחלק הפתוב במכתבה, פונתי למה
שפזכרה שאינו משתתף במשחק חברי
וכן מקמץ בטוילים וכו', צודקת היא, שהרי
הגוף צריך להיות בריא ושלם, בכדי שיוכל
לעבוד את ה' כדבעי (ראה רמב"ם הלכות
דיעות סוף פרק ג' ורפ"ד) ובפרט על פי
פתגם הרב המגיד ממעזריטש, נקב קטן
בגוף עושה נקב גדול בנשמה, ורואים
בהנער דארוצות הברית, שכשמשנים ממה
שהרגלו במה שנוגע להגוף הרי זה משפיע
על מצב העצבים שלהם וכו', ובפרט שלפי
דעתי, באם תראה האם שמהישיבה
השפיעו על בנה שיעשה יותר שמח וישתתף
עם בני גילו בענינים של נפש, כמוכן

participate in outings with his peers — obviously in a Torah way — and that this came from her son’s Torah instructors. Not only will she consent to her son’s religious devotion, to use her expression, but she will further encourage it herself.

It is certainly unnecessary to detail what is brought by our holy Torah in numerous instances about the difference between something that is damp and something that is wet enough to moisten other things. Since the role of every Jewish teacher (even those who do not outwardly teach religious subjects, and certainly those who teach our holy Torah, the Torah of Life) is to “moisten” his students, one must clearly be “wet enough to moisten others” in the areas that he must influence the students in. This includes the two fundamental aspects of yiras Hashem and His wisdom (true wisdom — the wisdom and will of Hashem which was revealed in our Torah). The order for this [should be that] “Yirah precedes [the study of] His wisdom,” and the lesson to be taken is clear. There is nothing which can obstruct [your] willpower.

You are certainly aware of the three well-known shiurim of *Chumash*, *Tehillim* and *Tanya*, and in any case, you should observe them from now on.

With blessings for good tidings in all of the above.

[1] See also above vol. 14 #4962 and as noted in the footnotes. Also above, #6574.

בְּהִתְנַחֵם לְסִדְרֵי הַתּוֹרָה וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה,
וְתִרְאֶה שֶׁהַשְּׂפָעָה בָּאָה מֵאֵלוּ הַמּוֹרִים
הַלּוֹמְדִים תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עִם בְּנֵה, לֹא רַק
שֶׁתִּסְכְּפִים עַל הַדְּתִיּוֹת שְׁלוֹ, כְּסִגְנוּנָה, אֶלָּא
שֶׁעוֹד תּוֹסִיף מִצְדָּה.

בְּנִדְאֵי לְמוֹתֵר לְפִרְט הַמּוֹבָא בְּכַמָּה
מְקוֹמוֹת בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה חֲלוּק דְּטוֹפֵחַ,
וְטוֹפֵחַ עַל מְנַת לְהִטְפִיחַ, וְכִיּוֹן שֶׁתִּפְקִיד כָּל
מוֹרֵה בְּיִשְׂרָאֵל (אֶפְיֵלוּ זֶה שֶׁבְּחִיצוֹנֵי אֵינוּ
מְלַמְדִים לַמּוֹדֵי קִדְשׁ, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה
שֶׁל זֶה הַמְלַמֵּד תּוֹרָתָנוּ תּוֹרַת חַיִּים)
לְהִטְפִיחַ אֶת תְּלִמְדָיו, מִיּוֹן שֶׁהוּא צָרִיךְ
לְהִיּוֹת טוֹפֵחַ עַל מְנַת לְהִטְפִיחַ בְּאוֹתָן
הָעֵנְנִים שֶׁצָּרִיךְ לְהַחֲדִיר בְּהַתְלַמְדִים,
שֶׁכּוֹלֵל שְׁנֵי הָעֵנְנִים הָעֶקְרִים, יְרָאָתוֹ
וְחֻמְתּוֹ (חֻמְתּוֹ אֲמִתִּית חֻמְתּוֹ וְרִצּוֹנוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּתְגַּלְתָּה בְּתוֹרָתָנוּ)
וּבְסִדְרֵי דִירָאָתוֹ קוֹדְמַת לְחֻמְתּוֹ, וְהַנְּמֻשָּׁל
מִיּוֹן, וְאִין לָהּ דְּבַר הָעוֹמֵד בְּפִנֵי הָרִצּוֹן.

בְּטַח יוֹדֵעַ מְשַׁלֵּשֵׁת הַשְּׁעוּרִים דְּחוּמֵי
תְּהִלִּים וְתִנְיָא הִדּוּעִים, וְעַל כָּל פְּנִים
יִשְׁמֹר עֲלֵיהֶם מִכָּאן וְלְהַבָּא.

בְּבִרְכָה לְבִשּׁוּרוֹת טוֹבוֹת בְּכָל הָאֲמוּר.

פִּתְגָם: רֹאה גַם לְעִיל חִי"ד אַגְרַת ד'תִּתְקַסב,
וּבְהִנְסָמֵן בְּהַעֲרוֹת שֵׁם. לְעִיל וְתִקְעֵד.